

[Kyed.]

„Saaledes at give Tilskud til private Folk har ikke mange Venner indenfor mit Parti“.

Jeg gaar ud fra, at naar det ærede Medlem den Gang fremsatte denne Udtalelse, maa det ærede Medlem have været mellem dem indenfor hans Parti, der ikke var Tilhængere af at give Tilskud til private Folk. Og hvad enten vi kan være uenige om det ene eller det andet, tror jeg dog, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det her drejer sig om Tilskud fra Statskassen og Tilskud til private Folk.

Det ærede Medlem oplyste, at han ikke havde læst den omtalte Artikel i „Berlingske Tidende“, som den højtærede Minister i Gaar erklærede sig tilfreds med og ikke tog Afstand fra. Ja, Meddelelsen er givet pr. Telefon, men det udelukker jo ikke, at den godt kan være rigtig, og det udelukker heller ikke, at den kan være lige ubehagelig for det konservative Folkeparti. At Artiklen er ubehagelig for det konservative Folkeparti, har dets Formand jo givet Udtryk for; der skal jo noget til, inden man i sin egen Presse kommer med Modartikler, der udtrykker Utilfredshed med ens egen Presses Stilling i et Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse var derefter inde paa forskellige Betragtninger vedrørende Sukkerfabrikkerne og gav Udtryk for, at jeg ikke havde været korrekt i min Bedømmelse af Fabrikernes økonomiske Forhold, thi, sagde det ærede Medlem, jeg maatte erindre, at Aktiekapital er noget, man skylder bort, den ejer man ikke. En saadan Udtalelse forstaar jeg ikke, og mon det ærede Medlem af Landsoverskatteraadet, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, vil godkende Rigtigheden af en saadan Udtalelse, at Aktiekapitalen er noget, man skylder bort, at det ikke er en Formue, man ejer. Det er Aktieselskabet, der ejer Aktiekapitalen, det er ikke noget, det skylder bort, det er dets Ejendom som Selskab betragtet.

Det ærede Medlem var inde paa at forklare de svingende Afgifter, og jeg synes, at denne Forklaring gav tilstrækkelig Bekræftelse paa det, jeg har høvdet, og som mit Parti er gaaet ind for: at der burde have været fremsat et særligt Lovforslag. Alt det, det ærede Medlem var inde paa, og meget andet hører jo hjemme ved Behandling i et Udvalg.

Saa siger det ærede Medlem, at det kun er en Formalitet, om man tager dette som en Anmærkning paa Finansloven eller som

en særlig Lov. Hvis nu det er rigtigt, hvorfor gik man saa fra det konservative Folkepartis Side til Handelsministeren og stillede Krav om Fremsættelse af et særligt Lovforslag her fra Talerstolen?

Det ærede Medlem sluttede med, at man ikke behøvede at nære nogen Ængstelse for Princippernes Skyld, thi det var ingen Støtte til Industrien, her var Tale om. Hvad det angaar, er jeg tilbøjelig til at tro, at det konservative Folkeparti nok høster Erfaringer for det, de gaar med til her i Dag, for det, der er Tale om, er Tilskud, som skal bruges til at skaffe Sukkerindustrien det nødvendige Raamateriale, og det fremgaar jo tydeligt af Bilaget, at det forhøjede Pris- og Lønniveau medfører, at Fabrikkerne ikke kan faa en lønnende Drift, hvis Roerne skal betales med en saadan Pris, som Folk vil dyrke dem for. Det er et Tilskud til Sukkerfabrikkerne, til Sukkerindustrien, for at skaffe det nødvendige Raamateriale paa Basis af at holde alle andre Produktionsomkostninger indenfor den paagældende Industri oppe. Hvis man ikke vil erkende det, saa ligger det dog vel udenfor enhver Tvivl, at Beløbet skal bruges til kunstig Opretholdelse af Produktionsomkostninger og Pris paa en bestemt Vare, og hvis man først er gaaet ind for, at Statskassens Penge skal bruges dertil, hvordan skal man saa kunne undslaa sig overfor andre Erhverv? Det Spørgsmaal har jeg tilladt mig at stille saavel til den højtærede Minister som til de ærede Ordførere: hvordan vil de stille sig overfor andre Erhverv, naar disse kommer med tilsvarende Krav? Men jeg har ikke fra nogen Side faaet dette Spørgsmaal besvaret, og jeg forstaar ikke, at det konservative Folkeparti ikke ængstes for nu at betræde Tilskudspolitikens Vej, at betræde den Vej, som det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse betegnede saaledes, at Staten skulde kautionere for den Risiko, der er ved at holde Produktionen oppe til Dækning af Landets Sukkerforbrug. Naar man paatager sig denne Risiko for denne Erhvervsgren, hvorfor skal man saa ikke paatage sig en tilsvarende Risiko for andre Erhvervsgrene, andre Industrier her i dette Land eller andre Erhverv i det hele taget?

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard spurgte, om Venstre vilde være med til at gennemføre et Lovforslag. Dertil kan jeg kun svare, at det beror selvfølgelig paa, hvad der staar i det Lovforslag, men i øvrigt skal jeg bemærke til det ærede Medlem, at fra radikal Side har man været meget paapasselig med Hensyn til Ønsket om at faa et særligt Lovforslag fremsat fremfor An-